RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER

A R R E S T

nr. 229.082 van 6 november 2014
in de zaak A. 213.556/VII-39.207.

In zake : Erwin DE COCK
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Koen Van Wynsberge
kantoor houdend te 9860 Oosterzele
Kwaadbeek 47a
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

het VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd door
de Vlaamse regering
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Filip Vincke
kantoor houdend te 8580 Avelgem
Kasteelstraat 13
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 1 september 2014, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van het afdelingshoofd van de afdeling Milieuhandhaving, Milieuschade en Crisisbeheer van 1 juli 2014 waarbij het administratief beroep van Erwin De Cock tegen het besluit van de toezichthoudende ambtenaar van het Agentschap voor Natuur en Bos van 22 mei 2014, houdende het opleggen van bestuurlijke maatregelen, onontvankelijk wordt verklaard.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Eerste auditeur Peter Provoost heeft een verslag overeenkomstig artikel 93 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de

rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 23 oktober 2014.

Staatsraad Peter Sourbron heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Koen Van Wynsberge, die verschijnt voor verzoeker, en advocaat Filip Vincke, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Peter Provoost heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Verzoeker is landbouwer. Op 9 mei 2014 doen toezichthouders van het Agentschap voor Natuur en Bos in een proces-verbaal vaststelling van inbreuken op bepalingen van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu en van het decreet van 23 december 2011 betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen. Er worden bestuurlijke maatregelen tot herstel opgelegd, die schriftelijk worden bevestigd in een besluit van 22 mei 2014. Aan verzoeker wordt daarvan kennis gegeven bij aangetekende brief met ontvangstbewijs, blijkbaar verzonden op 27 mei 2014.

3.2. Met een aangetekende brief, gedateerd 11 juni en verzonden op 13 juni 2014, dient verzoeker een administratief beroep in. Over de ontvankelijkheid van het beroep schrijft hij :

"(…) Voormeld artikel 16.4.17 D.A.B.M. stelt dat dergelijk beroep op straffe van onontvankelijkheid dient te worden ingesteld binnen een termijn van 14 dagen vanaf de kennisgeving van het besluit houdende bestuurlijke maatregel. In casu is de bestuurlijke maatregel ter kennis gebracht aan beroepende middels aangetekend schrijven met ontvangstbewijs dd. 27 mei 2014. Gelet op dit feit start de beroepstermijn van 14 dagen in casu op 30 mei 2014 (art. 16.1.3. D.A.B.M.). Gelet op het voorgaande kan in casu op ontvankelijke wijze een verweerschrift ingediend worden tot en met 13 juni 2014. (…)".

3.3. Bij brief van 1 juli 2014 laat het afdelingshoofd van de afdeling Milieuhandhaving, Milieuschade en Crisisbeheer aan verzoeker weten dat zijn beroep onontvankelijk werd bevonden :

"Het beroepsschrift moet immers, op straffe van onontvankelijkheid, worden ingediend binnen een termijn van 14 dagen vanaf de kennisgeving van het besluit. De kennisgeving gebeurde op 27 mei 2014 (= dag van verzending), waardoor de termijn begint te lopen op 30 mei 2014 en de laatste dag waarop beroep kon worden ingesteld 12 juni 2014 bedraagt.

Conform artikel 62, § 3, 1° van het besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2008 tot uitvoering van titel XVI van het DABM is de procedure hiermee beëindigd".

Dit is de thans bestreden beslissing.

IV. Onderzoek van het enig middel

Uiteenzetting van het middel

4. In een enig middel wordt de schending aangevoerd van de artikelen 16.1.2, 3°, 16.1.3, §§ 1 en 2, en 16.4.17, eerste en tweede lid, van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid

(hierna : milieubeleidsdecreet) en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Het middel wordt als volgt toegelicht :

"Overeenkomstig artikel 16.4.17. D.A.B.M. kan degene ten aanzien van wie de bestuurlijke maatregelen werden opgelegd, tegen het besluit houdende bestuurlijke maatregelen, met inbegrip van de desgevallend opgelegde bestuurlijke dwangsom, , beroep indienen bij de minister. De beroepsindiener kan ook beroep indienen tegen de bestuurlijke dwangsom alleen.

Op straffe van onontvankelijkheid wordt het beroep binnen een termijn van veertien dagen vanaf de kennisgeving van het besluit houdende de bestuurlijke maatregelen of de bestuurlijke dwangsom ingediend. Het beroep schorst het besluit houdende de bestuurlijke maatregelen niet.

Artikel 16.1.2, 3° D.A.B.M. voorziet wat er onder kennisgeving dient te worden verstaan. De kennisgeving in de zin van die bepaling betreft meer bepaald een schriftelijke mededeling die gedaan kan worden ofwel door middel van een aangetekende brief met ontvangstbewijs ofwel door middel van afgifte tegen ontvangstbewijs.

Specifiek voor wat betreft de berekening van de termijnen stelt artikel 16.1.3. § 1. D.A.B.M. dat bij de berekening van termijnen de dies a quo, i.e. de dag waarop het feit plaatsvindt dat het uitgangspunt is voor de berekening van de termijn, niet inbegrepen is in de termijn, behalve in het geval van een uitdrukkelijk afwijkende bepaling. De dies ad quem, de vervaldag van de termijn, is altijd inbegrepen in de termijn, behalve in het geval van een uitdrukkelijk afwijkende bepaling.

Artikel 16.1.3. § 2. D.A.B.M. voegt hieraan nog toe dat als een schriftelijke mededeling het startpunt is voor een termijn en gedaan is door middel van een aangetekende brief met ontvangstbewijs, de termijn begint te lopen de derde werkdag na de dag waarop de verzending heeft plaatsgevonden. Als een schriftelijke mededeling het startpunt is voor een termijn en gedaan is door afgifte tegen ontvangstbewijs, begint de termijn te lopen de dag na de dag van de afgifte.

De verwerende partij stelt dat het door verzoekende partij ingestelde beroep onontvankelijk zou zijn om reden dat de bestuurlijke maatregel in casu is ter kennis gebracht op 27 mei, zodat de termijn begint te lopen op 30 mei. De beroepstermijn zou zodoende verstrijken op 12 juni.

In casu is de bestreden beslissing ter kennis gebracht per schrijven gedateerd op 27 mei 2014. Overeenkomstig art. 16.1.3., §2 D.A.B.M. begint de termijn te lopen op 30 mei. Art. 16.13, §1 D.A.B.M. voorziet echter dat de dies a quo (i.e. 30 mei) niet in de termijn is inbegrepen. Zodoende loopt de 14 dagen termijn af op 13 juni 2014 en werd het beroep alsnog op ontvankelijke wijze ingesteld. De bestreden beslissing miskent om die reden de voormelde bepaling.

Daarnaast dient worden opgemerkt dat de verwerende partij geenszins het bewijs levert dat de verzending van ook effectief is gebeurd op 27 mei 2014. De

brief is in dit opzicht zeer onduidelijk, aangezien deze twee postdata telt (met name 23 mei 2014 en 27 mei 2014). Om die reden vindt het standpunt van de verwerende partij onvoldoende steun in de feiten, en is er zelfs sprake van een schending van de formele motiveringswet, en meer bepaald van de artikelen 2 en 3 van de formele motiveringswet. Overeenkomstig art. 3 van de formele motiveringswet moet de opgelegde motivering in de akte de juridische en feitelijke overwegingen vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen. Zij moet afdoende zijn. Aangezien in casu onduidelijkheid bestaat omtrent de effectieve verzending van de kennisgeving en de verwerende partij in de motivering van de bestreden beslissing ook niet verwijst naar stukken (vb bewijs van aangetekende verzending), schendt de bestreden beslissing de formele motiveringswet".

Beoordeling

5. Artikel 16.4.17 van het milieubeleidsdecreet bepaalt dat tegen het besluit houdende bestuurlijke maatregelen beroep kan worden ingediend bij de minister "binnen een termijn van veertien dagen vanaf de kennisgeving van het besluit houdende de bestuurlijke maatregelen". In artikel 16.1.3, § 2, eerste lid, van het milieubeleidsdecreet wordt gepreciseerd dat als die kennisgeving gedaan is door middel van een aangetekende brief met ontvangstbewijs, de termijn begint te lopen de derde werkdag na de dag waarop de verzending heeft plaatsgevonden.

6. Verzoeker beroept zich onterecht op artikel 16.1.3, § 1, eerste lid, van hetzelfde decreet. In die bepaling wordt gesteld dat bij de berekening van de termijnen de dies a quo - de dag waarop het feit plaatsvindt dat het uitgangspunt is voor de berekening van de termijn - niet inbegrepen is in de termijn, behalve in het geval van een uitdrukkelijk afwijkende bepaling. De dies a quo voor de berekening van de termijn van artikel 16.4.17, tweede lid, van het milieubeleidsdecreet is namelijk de kennisgeving. Die kennisgeving - zijnde de "schriftelijke mededeling (…) door middel van een aangetekende brief met ontvangstbewijs" - vormt het startpunt voor de termijn, waardoor die een aanvang neemt op de derde werkdag na dat startpunt. Artikel 16.1.3, § 2, van het milieubeleidsdecreet bevat een specifieke regeling voor de berekening van de termijn die afwijkt van de in paragraaf 1, eerste lid, van dezelfde bepaling

vastgestelde algemene regeling. Er is geen grond om beide regelingen cumulatief toe te toepassen bij de berekening van de beroepstermijn.

7. Te dezen heeft de verzending van de beslissing tot het opleggen van bestuurlijke maatregelen plaatsgevonden op dinsdag 27 mei 2014. De termijn van 14 dagen is bijgevolg beginnen lopen vanaf vrijdag 30 mei 2014, zodat het op vrijdag 13 juni 2014 verzonden administratief beroep laattijdig was.

8. De bestreden beslissing vermeldt op duidelijke wijze de feitelijke overwegingen die er aan ten grondslag liggen, met name de verzending van de kennisgeving middels een aangetekende brief met ontvangstbewijs, op 27 mei 2014, en het indienen van het administratief beroep op 13 juni 2014. De bestreden beslissing is in formeel opzicht afdoende gemotiveerd.

Het enig middel is ongegrond.

V. Rechtsplegingsvergoeding

9. Ter terechtzitting overhandigt de raadsman van de verwerende partij een nota waarin wordt verzocht om verzoeker te veroordelen tot de betaling van het basisbedrag van de rechtsplegingsvergoeding, namelijk 700 euro.

10. Artikel 84/1 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna : algemeen procedurereglement) bepaalt :

> "Elk processtuk of elke nota tot vereffening van de kosten ingediend door tussenkomst van een advocaat, vermeldt het gevraagde bedrag van de in de artikelen 66 en 67 van dit besluit bedoelde rechtsplegingvergoeding. Dit bedrag mag gewijzigd worden door elk later processtuk of elke latere vereffeningsnota, in te dienen ten laatste vijf dagen vóór de zitting, behalve in het geval van de vordering tot schorsing of tot voorlopige maatregel, ingediend bij uiterst dringende noodzakelijkheid waarbij de rechtsplegingsvergoeding gevraagd kan worden tot aan de sluiting van de debatten".

Uit die bepaling volgt dat de toekenning van een rechtsplegingsvergoeding niet voor het eerst gevraagd kan worden op de terechtzitting over een beroep tot nietigverklaring dat op grond van artikel 93 van het algemeen procedurereglement met korte debatten definitief kan worden beslecht.

De vraag van de verwerende partij tot het toekennen van een rechtsplegingsvergoeding wordt bijgevolg afgewezen.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 200 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van zes november tweeduizend veertien, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Peter Sourbron, staatsraad, waarnemend voorzitter,
bijgestaan door
Elisabeth Impens, griffier.

De griffier **De voorzitter**

Elisabeth Impens **Peter Sourbron**